

Mergel og den Kalk, de fik. Jeg frygter for, at Resultatet af den højtærede Ministers Bestræbelser paa dette Omraade skal blive, at han kører det hele i Staa. Efter de Udtalelser, jeg har hørt fra de Folk, som staar i Arbejdet ude omkring med disse Mergelbaner, har jeg nu det Indtryk, at der er meget stor Fare for, at saaledes vil det gaa. Den store Drift med Gravemaskiner, som er etableret, vil ikke kunne opretholdes. Og der er stiftet mange Selskaber — der er vel en Snes Stykker —, der arbejder med flyttelige Mergelspor, og der er sat Kapital deri. De skal nemlig udkøre det, som vedkommende Lodsejere skal bruge i en halv Snes Aar, saa der skal sættes en ret stor Kapital i det, og de har faaet en sikker Forventning om, at det Rentetilskud af 2 pCt., som der er givet Tilsagn om fra Rigsdagen, vilde blive staaende, i hvert Fald ikke blive taget bort paa et Tidspunkt, hvor de i mange Tilfælde maa give indtil 8 pCt. i Rente. Det vil derfor ganske sikkert gaa saadan, at man holder sig tilbage, man tegner sig ikke for Mergel, og det gaar i Staa. Og selv om de arbejder, skal de forrente den store Anlægs kapital, der er sat deri. Jeg tror, det er en meget stor Fejl, der er begaaet. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, blot henstille til Finansudvalget og Ministeren at lægge Vægt paa, hvad de Folk har at sige, som i Morgen kommer herind og søger Foretræde hos Finansudvalget og Ministeren for at klarlægge Stillingen. Det er ganske sikkert en rent objektiv Fremstilling, disse Mænd vil give. Det hjælper jo ogsaa kun lidt at tale om, at man skal gøre denne Forskel med de 10 000 Kr.s Jordværdi. Dels er det ikke Udtryk for den økonomiske Evne, dels vil det gaa saadan, at naar det gaar i Staa, faar de, der dyrker de raa Jorder op, slet ingenting, de kan ikke holde disse Foretagender gaaende.

Jeg beklager, at jeg var fraværende til Møde i Valutaraadet forleden Dag, da det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen talte. Thi havde jeg været til Stede, vilde det ærede Medlems Tale, naar jeg efter den Tale, jeg havde holdt i Forvejen, vilde vise, hvordan en indbildsk og rigtig selvglad Københavner ser ud, en af dem, der tror om sig selv, at det er dem, der bærer Samfundet og bærer Landet, en af dem, der ogsaa ser med tilstrækkelig Ringeagt paa Bondens Liv og Gerning, og som forstaar det Arbejde, vi staar i, meget bedre end vi selv, have givet mig en nem Anledning til at pege paa det ærede Medlem.

Første Næstformand (*Klaus Berntsen*): Ikke saa personlige Udtalelser!

Pinstrup: Naar det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen læser om en eller anden Kulturplantes Dyrkning et eller andet Sted paa Jordkloden, holder han her et meget belærende Foredrag — et halvstuderet Foredrag, kan jeg sige — for at vise vor Vankundighed paa det Omraade. Jeg tror, at yngre Medlemmer vil have adskillig Fornøjelse af at læse de Foredrag, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har holdt her i en Aarrække ved Finanslovsforslagets første Behandling i dette Ting. Jeg skal saaledes henvise yngre Medlemmer, som har Lyst til at gøre sig bekendt med disse Taler, til Folketingstidenden for 1915—16, Sp. 185. Dér vil De finde et langt Foredrag om Dyrkning af Svampe og om at — nu citerer jeg ordret — bruge som Hegnplanter værdifulde Frugttræer. Naar man ved, hvad vi døjer med at faa Hegn til at gro i dette Land, er det en genial Tanke. Han taler om, hvor mange kg Bændeltang der findes i Kattegat, og hvor mange kg Rødspætter og Torsk der kan leve af den Tang, ved han noget nær præcis. Han taler om Avl af Blaamusingler paa Risknipper, der skulde stilles op i Fjordene — et Stykke Statssocialisme, siger han udtrykkelig. Han taler om Opskrabning af Snegle til Hønsfoder til Husmændene. Saa fortsætter han: Maaske en og anden Gaardmand ogsaa gerne vilde have noget, og saa afbryder det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen: Maa han komme med? Disse Spørgsmaal uddyber det ærede Medlem saa i 1917—18. Spalte 231 taler han om det urimelige i, at Samfundet ikke allerede har overtaget Produktionsmidlerne. Saa vidt er han fremme den Gang. Saa taler han under Tingets Munterhed om rationel Dyrkning af Champignons — det er de spiselige Svampe, vi paa Landet almindeligt kalder Skurvehatte. Han har selvfølgelig et Regnestykke her, som heller ikke er uden Interesse. Det lyder saaledes: Hvis 200 000 Landbrugere hver dyrker 4 m² i 9 Maaneder, vil det give 20 Millioner kg Champignons, og det er 8 440 Millioner Kalorier. Det er lig 10½ Mill. kg Kartoffler eller 105 000 Tdr. Kartoffler, og det er lig 1/9 af hele vor Kartoffelavl. Nu vil jeg gøre den Bemærkning, at Tallet 1/9 ikke er helt nøjagtigt, thi vi avler ca. 12 Mill. Tdr. Kartoffler aarlig, saa i Stedet for 1/9 bliver det 1/113 af Landets Kartoffelavl. Men for en saa lærd Mand, der regner rationelt —